

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **B.L., Austria GmbH, so sídlom K.S.P. ,X., V.,R.**, zastúpeného JUDr. L.U., bytom C. X., B. proti žalovanému **A., spol. s r.o.,so sídlom Š.X.,B.,IČO:X.** zastúpeného advokátkou JUDr. D.V., B. X., B., o zaplatenie 3417 EUR s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 24. októbra 2007, č.k. 57 Cb 81/98-219, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 24. októbra 2007, č.k. 57 Cb 81/98-219 sa **z r u š u j e** a vec sa mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením podľa § 104 ods. 1 OSP zastavil konanie a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému na účet jeho právnej zástupkyne 47 119,50,- Sk náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že nie je daná právomoc slovenských súdov. Zistil, že predmetný záväzkový právny vzťah, na základe ktorého je uplatnené právo na zaplatenie peňažnej pohľadávky, sa bude riadiť rakúskym právom. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 OSP.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie (č.l. 220). Namietal, že právomoc a príslušnosť súdu na prejednanie veci vyplýva z ustanovenia § 37 zákona o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (č. 97/1963 Zb.) ako aj z § 84 a 85 Občianskeho súdneho poriadku. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec v medziach odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP a § 214 ods. 2 písm. c/ OSP a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Žalobou podanou na súd 1. októbra 1997 žalobca uplatnil proti žalovanému právo na zaplataenie peňažného plnenia. Žalobca má svoje sídlo v Rakúsku a žalovaný má sídlo v Slovenskej republike. Je to teda spor, ktorý vznikol z medzinárodného obchodného styku.

Je potrebné v celom rozsahu prisvedčiť odvolateľovi, že právomoc slovenského súdu vyplýva z ustanovenia § 37 zákona o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, pretože osoba, proti ktorej smeruje návrh má na území Slovenskej republiky svoje sídlo.

Je preto vecne nesprávny názor súdu prvého stupňa, že ak daný právny vzťah sa posudzuje podľa iného právneho predpisu než slovenským právom, tak nie je daná právomoc slovenského súdu.

Miestne príslušným všeobecným súdom v obchodných veciach podľa § 84 a § 85 ods. 4 OSP je súd, v obvode ktorého má žalovaný svoje sídlo.

Žalovaný má sídlo v územnom obvode okresu Bratislava II. Tento územný obvod patrí do pôsobnosti Okresného súdu Bratislava II, ktorý je všeobecným súdom žalovaného. Na prejednanie tohto sporu je v prvom stupni vecne príslušný krajský súd podľa § 9 ods. 3 písm. c/ bod 12. OSP v znení platnom v čase začatia konania (§ 11 ods. 1 OSP).

Krajský súd v Bratislave, v ktorého obvode je všeobecný súd žalovaného je teda príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie veci. Tento súd doposiaľ aj vo veci do predmetného napadnutého rozhodnutia aj konal.

Krajský súd teda pochybil, keď došiel k záveru, že nie je daná právomoc slovenského súdu. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 a ods. 2 OSP zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O trovách odvolacieho súdu rozhodne súd prvého stupňa v ďalšom konaní (§ 224 ods. 3 OSP).

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 29. januára 2008

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: